

[Socialministeren]

ønske, og fordi der ikke forelå plejetilladelse i henhold til bistanndslovens § 65.

Efter anmodning fra faderen har forvaltningen tidligere anmodet om at få barnet udleveret fra morforældrene, hvilket de har modsat sig.

Den midlertidige anbringelse på døgninstitutionen Højvang skete efter anmodning fra faderen, og forvaltningen handlede i henhold til bistanndslovens § 32, hvorefter der er en generel forpligtelse til at yde støtte til forældremyndighedsindehaveren.

Morforældrene var ved brev af 4. juni 1985 orienteret om, at hjemtagelsen ville finde sted den 6. juni 1985, samt at man, såfremt de ikke ville medvirke ved udleveringen af barnet, ville søge sagen fremmet ved politiets bistand.

Selve hjemtagelsen forløb som følger:

Det blev besluttet, at 2 medarbejdere fra Århus kommunes social- og sundhedsforvaltning samt 2 medarbejdere fra Randers kommunes social- og sundhedsforvaltning sammen ville afhente Daniel på morforældrenes adresse kl. ca. 11.00 den 6.6.1985. Man var der kl. 10.40. Der var imidlertid ingen hjemme. Man havde derefter møde på socialforvaltningen i Randers, og på baggrund af derværende forvaltnings kendskab til morforældrene skønnedes det vigtigt at bringe en afslutning på sagen ved at forsøge at afhente barnet i morforældrenes sommerhus i Fjellerup, hvor det formodedes at Daniel opholdt sig.

Efter telefonisk anmodning havde Randers politi i forvejen stillet sig til rådighed, hvis det måtte blive nødvendigt. Det samme gjorde Grenå politi, i hvis distrikt Fjellerup er henhørende. Man aftalte således med Grenå politi, at de ville sende 2 betjente til evt. assistance. Den ene medarbejder fra Randers kommunes social- og sundhedsforvaltning var forhindret i at deltage i Fjellerup.

Da man ankom til morforældrenes sommerhus kl. 11.40 lå Daniel og sov i barnevognen, og hans storesøster Mimi Ann på 13 år, hans moster på 27 år og dennes barn var til stede. Mosteren sendte Mimi Ann af sted efter mormoderen, der angiveligt var på besøg i nabolaget. Mosteren var meget overrasket og nægtede i første omgang at udlevere barnet, men efter længere tids samtale indvilligede hun dog. Herefter skiftede hun ble på barnet, og medarbejderne fra Århus kommu-

nes social- og sundhedsforvaltning fik barnet overdraget, udstyret med nødtørftigt ekstra tøj og legetøj.

Under samtalen, der forløb i en rolig atmosfære, orienteredes mosteren om, hvor Daniel skulle anbringes midlertidigt. Hun blev tilbudt at tage med, men afslog. Endvidere oplystes efter aftale med faderen, at hun såvel som morforældrene og resten af familien var meget velkommen til at besøge Daniel på døgninstitutionen Højvang. Efter aftale forblev medarbejderen fra Randers kommunes social- og sundhedsforvaltning i sommerhuset for at tale med mormoderen, når denne vendte tilbage. Denne medarbejder har haft løbende kontakt til familien.

Man valgte ikke at afvente mormoderens evt. tilbagekomst, fordi barnet efter det ca. tre kvarter lange forløb var klar til at blive taget med, og fordi man frygtede, at situationen kunne blive optrappet med en måske voldsom konfrontation til følge - til skade for barnet.

Grunden til, at man valgte at anmode om politiets assistance ved afhentningen i sommerhuset, var, at man, da morforældrene ikke opholdt sig på adressen i Randers, frygtede, at der ville kunne opstå problemer i sommerhuset, idet morforældrene tidligere havde givet udtryk for ikke at ville udlevere barnet. Ved afhentningen i sommerhuset blev politiets bistand ikke anvendt. Betjentene holdt sig i baggrunden under opholdet.

Det skal endnu en gang understreges, at der ikke var tale om en »tvangsfjernelse« i bistanndslovens forstand, men om efter ønske fra forældremyndighedsindehaveren at bringe et ulovligt forhold til ophør og yde støtte til forældremyndighedsindehaveren. Endvidere skal det understreges, at forvaltningen har vurderet faderen som særdeles ansvarlig og samarbejdsvillig og klart egnet til at varetage barnets tarv.

Bilag 2

Socialministeriet

26/6 85

Til Århus magistrats 3. afdeling

I skrivelse af 20. juni 1985 har magistratens 3. afdeling hertil indsendt en redegørelse fra områdekantor Åby om den såkaldte Daniel-sag.